

NHT Classic Three C

▶ 2935 zł

Najlepszy z głośników centralnych NHT okazuje się wyjątkowo dopracowaną konstrukcją. Mimo iż drogi, jest wart swojej ceny. Oczywiście przy założeniu, że reszta głośników i wzmacniacz są odpowiedniej klasy

NHT (Now Hear This), firma założona w 1986 roku, to jeden z nielicznych amerykańskich producentów sprzętu hi-fi, którym sławę przyniosły nie bardzo drogie produkty high-end, lecz kolumny przystępne, takie dla Mr. Smitha. Recenzowane na naszych łamach jeszcze w latach 90. monitorki Super Zero czy – nieco później – sporo droższe podłogowe zestawy 3.3 znakomicie broniły się przed konkurencją z Europy – mimo dość zaporowego poziomu cen ustalonych przez ówczesnego dystrybutora.

Obecność w niniejszym teście najdroższego z trzech głośników centralnych, przynależącego do serii Classic (jedyna tradycyjna linia głośnikowa w obecnej ofercie NHT), nie jest przypadkowa. Three C ma szczególną konstrukcję, wyróżniającą go w grupie setek zestawów centralnych oferowanych na rynku. Nie dość, że jest 3-drożny, to jeszcze ma kopułkowy głośnik średniotonowy.

Aluminiowe płozy z gumowymi wkładkami zabezpieczają gładką powierzchnię głośnika przed porysowaniem

BUDOWA

Trójka od NHT jest elegancka. Z jednej strony, design można uznać za powściągliwy z uwagi na czarny lakier o wysokim połysku (głośnik jest, jak cała seria Classic, produkowany w Chinach), z drugiej – jednak bardziej nowoczesny niż u konkurentów. Wypukłe ścianki boczne z wyoblonymi krawędziami, aluminiowe płozy z gumowymi wkładkami, zabezpieczające głośnik przed porysowaniem i nadające mu stabilność, zwracają uwagę. I to zdecydowanie pozytywnie.

Wszystkie cztery zastosowane głośniki są aluminiowe. Membrany 16,5-centymetrowych głośników niskośredniotonowych to skrzętnie ukrywają (dzięki lakirowi), ale również wykonano je z tego materiału. Kosze są plastikowe, lecz sztywne, o ażurowej konstrukcji.

Najciekawszy jest jednak przetwornik średniotonowy. Dwucalowa (50 mm) kopułka przenosi relatywnie wąski (zapewne z uwagi na niską obciążalność), ale niezwykle ważny zakres częstotliwości: 800-3200 Hz. Sygnał przechodzi przez filtr dolnoprzepustowy 12 dB/okt. i górnoprzepustowy 18 dB/okt. Dzięki zawężeniu pasma przenoszenia przez oba woofery do 800 Hz (odcięcie realizuje filtr 12 dB/okt.) uniknięto opisanej we wstępie wady 2-drożnych głośników centralnych. Ponadto układ średniowysokotonowy jest nadzwyczaj zwarty, symulujący źródło punktowe. Pomaga w tym również znikoma średnica oraz kształt kopułki średniotonowej, zapewniającej bardzo szeroką dyspersję dźwięków o średnich częstotliwościach, upodabniając ją do charakterystyki promieniowania 19-milimetrowego tweetera. Cechy te niosą określone, bardzo pozytywne konsekwencje dla właściwości akustycznych Classic Three C. Wypada nadmienić, że analogiczny zestaw głośników średnio- i wysokotonowego

znajdziemy w monitorach Classic Three (włącznie z woofers, tyle że pojedynczym) oraz w najwyższym modelu Classic Four.

Ważną cechą recenzowanego głośnika jest obudowa zamknięta (wykonana z płyt MDF o grubości 22 mm). To stara zasada NHT, od której firma stosuje wyjątek obecnie tylko we wspomnianych kolumnach podłogowych

DANE TECHNICZNE

Konstrukcja	3-drożna zamknięta
Głośniki	2 x 165 mm niskośredniotonowy 1 x 50 mm kopułkowy aluminiowy średniotonowy 1 x 19 mm aluminiowy tweeter
Częstotliwości podziału	800 Hz, 3,2 kHz
Efektywność	87 dB
Pasma przenoszenia (na osi)	78 Hz - 20 kHz
Impedancja znamionowa	8 Ω
Wymiary (szer. x wys. x głęb.)	505 x 165 x 188 mm
Waga	9,1 kg

NHT Classic Three C

Dystrybutor	Polpak www.polpak.com.pl
Cena	2935 zł

OCENA

Barwa 10/10

Spójność, naturalność, brak dziur w charakterystyce nawet pod znacznymi kątami. Tak powinien działać każdy głośnik centralny!

Rozdzielczość 10/10

Na poziomie audiofiliśkim. Nic dodać, nic ująć. Pełnię efektu pokazują ścieżki nieskompresowane, ewentualnie DTS, Dolby Digital Plus.

Dynamika 9/10

Świetna w skali mikro, niemal równie dobra w skali makro.

Bas 7/10

Dość płytki, ale czysty, znakomicie artykułowany.

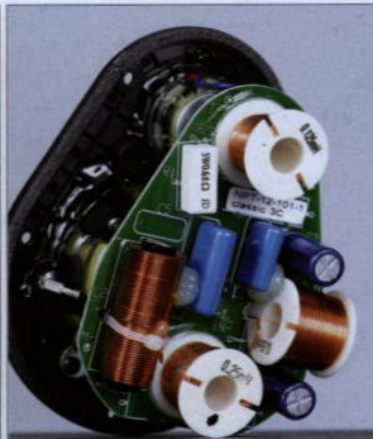
Ocena łączna **90%**

KATEGORIA SPRZĘTU **B**

Kopułka średniotonowa pracuje dopiero od 800 Hz, ale to wystarcza, by rozpraszanie dźwięku na boki było świetne

Tak wyglądają filtry sekcji średniowysokotonowej. Schudny, zwarty montaż i dobre elementy. Widać tu pewne *know-how*

wych. Zaciski głośnikowe są pojedyncze. Jakość wykonania należy ocenić bardzo wysoko, mimo że z tyłu na naklejce widnieje napis *made in China*.

BRZMIENIE

Oto bezwzględnie najlepszy głośnik centralny w naszym teście. Jego walory nie wynikają li tylko z najwyższej ceny. Są bardziej konsekwencją przyjętych rozwiązań aniżeli zastosowania egzotycznych komponentów. Potwierdzają to obserwacje barwy dźwięku, która zmieniała się w stopniu minimalnym, tak w płaszczyźnie poziomej, jak i pionowej. Bez żadnej przesady można powiedzieć, że bez względu na to, gdzie się siedzi w pomieszczeniu, jakość reprodukcji dźwięków z kanału centralnego będzie świetna. Nawet przy oddaleniu słuchacza od osi głównej o 45 stopni (co w praktyce raczej nie będzie miało miejsca) barwa była zachowana, bez wyraźnych dziur czy większego spadku energii wysokich tonów. To po pierwsze.

Po drugie, NHT nie miał sobie równych, jeśli chodzi o wyrazistość dialogów. Audiofilska jakość średnicy była ewidentna zarówno na muzyce puszczonej z płyt CD w trybie mono, jak również – co ważniejsze – podczas oglądania filmów z serii *Planet Earth* z nośnika HD DVD (ścieżka w Dolby Digital Plus odtwarzana przez amplituner Yamaha RX-V1800). Głos Davida Attenborough miał czytelność, dykcję i naturalność na poziomie przewyższa-

jącym konkurentów co najmniej o klasę. To był po prostu popis jakości tego, co można odtworzyć (wyfowić) z kanału centralnego. Moją uwagę zwróciła znakomita otwartość dźwięku i rozdzielczość detali. Czytelność odgłosów przyrody zarejestrowanych przez ekipę filmowców BBC podróżujących po świecie była znakomita. Pod względem tonalnym, Three C określiłbym jako dobitny. Natychmiast obnaża niedoskonałości realizacyjne. To chyba zasługa małej kopułki średniotonowej.

Jedyną słabością Three C jest tak naprawdę rozciągnięcie i ilość basu. Relatywnie duże, 16,5-centymetrowe woofery nie są w stanie zrekomensować braku otworu rezonansowego. W porównaniu z innymi głośnikami bas był ewidentnie splotony. Z drugiej jednak strony, zachwycał precyzją. Ostatecznie jednak kompromis w rodzaju Ushera lub Elaca jest rozsądniejszy. Moim zdaniem warto ustawić głośnik NHT jako mały, przy niskiej częstotliwości podziału (ok. 60 Hz).

KONKLUZJA

Nie ulega żadnej wątpliwości, że mając tak dobry głośnik centralny i odpowiednie kolumny przednie, możliwe jest czerpanie autentycznej przyjemności z wielokanałowego odsłuchu muzyki. W tym kontekście porażka formatów DVD-Audio i SACD powinna nas jednak martwić. ■

ZA i PRZECIW

+ niezależna od kąta barwa dźwięku; świetna rozdzielczość; precyzja w całym paśmie (włącznie z basem)

- niezbyt głęboki bas; wysoka cena? – cóż, jakość kosztuje